

[Gade]

Jeg er ganske bekymret og skeptisk over for, hvordan en Eurofedkonstruktion med prisstabilitet vil virke. Så vidt jeg kan se, vil det betyde, at det er Eurofed, der kommer til at bestemme og det specielt i en situation, hvor EF's budget er så lille, at det hele kommer til at handle om, at der bliver mere pisk til landene, fordi der ingen gulerod er.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hr. Gade stillede det spørgsmål, hvorfor Socialdemokratiet havde accepteret, at man kun ville give den ene opgave til den monetære myndighed, nemlig centralbanken, at føre prisstabilitet og ville acceptere, at man fra politisk hold skal sikre økonomisk vækst og beskæftigelse. Det har vi simpelt hen gjort, fordi alle de diskussioner, der har været i Kommissionen og med Kommissionen og også i Europa-Parlamentet og mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet og generalsekretæren, som er dansker, i Ministerrådet, alle de diskussioner, vi har haft med dem, har overbevist os om, at den sikreste måde at få beskæftigelsen og væksten ind i Romtraktaten er, at det er politikerne, der har forpligtelsen. Hvis det bliver Eurofeds ledelse, der har forpligtelsen, så er vi overbevist om, at den af tradition vil lægge mere vægt på prisstabilitet end på den anden side, selv om den formelt skulle være forpligtet til begge dele. Det har været deres opgave altid, og den vil de fortsætte med at varetage.

Kofod-Svendsen (KRF):

Der er et par ting, jeg vil understrege her i anden runde.

Flere var inde på betydningen af den folkelige debat. Den vil jeg også meget stærkt understrege betydningen af, og vi må opfordre hinanden til, at vi er mange, der går ind i en debat, så EF-spørgsmålet er helt integreret også i den nationale politik og de forskellige politiske møder. Jeg synes, at man ofte møder den indvending, at EF jo er så lukket. Jeg mener, at EF's image er blevet lukket, og jeg tror, at det, vi siger i vort memorandum om, at vi skal arbejde for, at vi får nogle åbne ministermøder, kan være med til at give EF et bedre image. Jeg håber, at det bliver en af de ting, som Danmark får udvirket, når vi får de endelige konklusioner fra regeringskonferencerne, at vi får åbne minister-

møder, som jeg tror vil befordre en god folkelig debat.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Over for hr. Ivar Nørgaard vil jeg gentage, at formandens resumé står for hans egen regning. Det er hans gode ret at give et resumé, men det skal jo være kort, og derfor kan det være svært at få det til at være dækkende. Det er jo til eksempel ikke, hvad denne diskussion angår om målsætningen for den økonomiske og monetære union, spor dækkende for Kommissionens meddelelse, det er heller ikke dækkende for en dansk opfattelse eller for flere andre medlemsstaters opfattelse, men det skal være kort, og det synes jeg også er formandens ret at give et kortfattet resumé, som han har oplevet det. Men det er altså ikke noget, der er vedtaget, og jeg skal ikke forsømme ved førstkommende lejlighed at informere formanden om, at en så kortfattet beskrivelse af målsætningen ikke er dækkende fra dansk synspunkt.

Til hr. Gade vil jeg bare sige, at jeg tror meget vel, at vi når frem til fastlåste valutakurser, og det er endda muligt, at vi også når frem til en enkelt valuta – det kan man jo diskutere. Det er vel givet, at de fulde fordele ved en økonomisk-monetær union kun fås, hvis man har en fælles valuta. Men det, jeg bebrejder hr. Gade, er, at han så derfra slutter, at hermed er der også opstået en helt ny statsdannelse og Danmark er blevet, hvad kan kalder en delstat. Det er den konklusion, jeg bebrejder hr. Gade. Den finder jeg intet særligt historisk belæg for, og jeg tror, den er forkert.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hermed er vi så også ved hovedpunktet i vores uenighed, fordi det er netop den konklusion, vores overvejelser har ført til, at i det øjeblik man endegyldigt fastlåser valutakurserne, indfører én mønt, har man centraliseret den reelle magt på EF-niveau så meget, at hvis man stadig er demokrat og vil prioritere inden for økonomien, er man nødt til at tage skridtet fuldt ud. Det er det, hr. Duetoft har sagt i dag. Det mener jeg er meget mere ærlig snak end den måde, som økonomiministeren ser på det.

Derfor vil jeg til sidst igen vende mig til hr. Ivar Nørgaard, som ikke svarede mig på det spørgsmål, som nok er det grundlæggende i de-